

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Acompanyar en la diversitat

Avui celebrem la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, que convoca cada any el papa Francesc a finals de setembre. Enguany, el lema de la Jornada és «Déu camina amb el seu poble». El Papa s'inspira en l'experiència del poble d'Israel, en el seu èxode. Aquesta experiència també és la de molts migrants i refugiats d'avui que fan un llarg i perillós viatge carregat d'esperança, però també de frustracions i dolor per haver de deixar la família i la pàtria.

El papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta Jornada ens recorda que Déu no ens abandona mai. Vol que això ho tinguem molt present, perquè Déu és un acompanyant fidel que camina sempre amb nosaltres. I això és fonamental quan ens toca fer un camí costerut i, de vegades, forçat. El Papa ens ho recalca quan diu: «Déu no només camina amb el seu poble, sinó també en el seu poble, en el sentit que s'identifica amb els homes i les dones en el seu caminar per la història.»

Arran dels moviments migratoris, la nostra comunitat diocesana viu en un context social i històric de gran diversitat cultural, ideològica i religiosa. Tenim vocació d'escoltar, dialogar amb tothom i aportar la mirada renovada que ens ofereix Jesucrist. Una visió que reconeix que tots tenim la mateixa dignitat. L'Església obre la porta als que arriben d'altres realitats i esdevé plural, amb noves necessitats. Aquesta pluralitat i diversitat és enriquidora dins l'Església i representa un repte com a camí conjunt del Poble de Déu. L'Església vol viure i compartir amb el món la seva experiència de comunió en la diversitat.

Tal com expressem els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola en el document *Comunitats acollidores i missioneres* de març de 2024: «Moltes comunitats del present, però sobretot les del futur, són i seran cada vegada culturalment més diverses, més semblants a l'esdeveniment de la Pentecosta. És una realitat positiva que posarà a prova la nostra catolicitat i la capacitat d'acollida, harmonització i integració d'identitats culturals que aniran confluint en noves síntesis» (N. 42).

Aquesta realitat ja la vivim a la nostra arxidiòcesi i moltes parròquies, comunitats i entitats eclesials cerquen donar-hi resposta. Ho fan amb propostes pastorals, formatives i assistencials creatives, que volen promoure l'acollida de persones amb orígens, referents culturals diferents i amb sensibilitats religioses diverses. El lema del Pla Pastoral Diocesà «Sortim!» és una invitació a ser proactius en aquesta acollida que ha de ser també un camí cap a la trobada amb l'altre. Una acollida que ens enriqueix i ens prepara pel que viurem al cel.

Benvolguts germans i germanes, sentim-nos acompanyats per Déu en aquest itinerari diocesà

que vol, per una banda, sortir a la trobada amb l'altre, amb el diferent, amb el vulnerable... i, per l'altra, vol anar establint aquest diàleg obert al si de l'Església que ens ensenyi i ajudi a caminar junts en

la diversitat. Us demano també la vostra pregària pels fruits de la segona sessió de la XVI Assemblea General del Sínode dels Bisbes que començarà aquesta setmana que ve.

ENTREVISTA

Sentir-se acompanyada

PAMELA CARBAJAL

La Pamela Carbajal va néixer al Perú, però als 16 anys va venir a viure a Barcelona —ara en té 31—. Es va escolaritzar en els centres per a sords Josep Pla i Pont del Dragó de la ciutat. El proppassat mes de juny va rebre els sagraments del baptisme, la comunió i la confirmació. La Pamela, que afirma que li agrada molt la muntanya, pintar i tocar el piano, participa des de fa cinc anys de la Pastoral del Sord de Barcelona. Aquest cap de setmana se celebra el Dia Internacional de les Persones Sordes.

Com vas conèixer la Pastoral?

Va ser quan anava a l'escola Josep Pla, on hi havia Mn. Xavier Pagès —n'era el professor de religió—, i també gràcies als meus amics Sandra i Luis, que ja participaven de les activitats de la Pastoral. Em van convidar a anar-hi un dia, perquè la conegués, i des de llavors hi participo cada setmana. Allà faig classes de reforç en l'estudi, entre d'altres activitats. L'ambient és molt bo i ens ho passem molt bé. Realment, m'encanta!

Com t'ajuda la Pastoral a viure la teva fe?

Abans d'entrar-hi, tot sovint em sentia sola, i això m'angoixava. Però gràcies a la Pastoral em sento molt unida a Déu; sé que Ell m'estima molt i que vol que sigui feliç. Amb la pregària aprenc molt, i sento que estic més a prop de Jesús. Aquí tinc els meus amics i fem moltes activitats. Aquest estiu hem anat a Lourdes, com a voluntaris; un dia vàrem fer Adoració... i em vaig emocionar. Tenia Jesús al davant meu i vaig sentir que em mirava!

Quin canvi ha suposat en tu rebre els sagraments d'Iniciació Cristiana?

El dia que els vaig rebre va ser molt emocionant. Abans, en el moment de la Comunió, sempre creuava els braços perquè el prevere em donés la benedicció, però ara Déu m'acompanya perquè puc combregar. Un cop rebuts els sagraments ja no em sento sola; sé que Déu és amb mi, que Jesús m'acompanya, i no vull allunyar-me d'Ell.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La gestió del temps en família

Fa uns dies uns pares amb dos fills adolescents i un tercer encara infant em comentaven la seva preocupació per la vida familiar i el temps de convivència entre els seus diversos membres: «Veiem poc els nostres fills». «El petit, quan jo arribo —deia el pare— ja dorm o està endormiscat. M'agradaria ajudar-los en els deures escolars o parlar de com ens ha anat el dia». «No sé si els grans ens senten prou a prop —afegia la mare—. Parlem però anem poc a fons. S'han acostumat massa a estar sols a la seva habitació davant l'ordinador». «Quan els grans eren petits pregàvem amb ells. Ara que són més autònoms, no hem buscat el moment per pregar en família». Es lamentaven, doncs, d'estar poc amb els seus fills i de la qualitat del temps de convivència. I és que la conciliació de la vida familiar i la vida laboral no sempre és fàcil i sovint no facilita aquesta qualitat desitjable. A més, la multitud d'activitats paraescolars dels fills ho dificulta i la resposta a totes les crides que reben tampoc ho facilita. No oblidem la intromissió sovint excessiva de determinats mitjans de comunicació i de les noves tecnologies, molt presents a la vida familiar o perso-

nal. Hi ha un sentiment força generalitzat que aquest és un problema no resolt.

Convé reflexionar-hi per la seva incidència en la vida afectiva de les persones implicades, en el seu creixement i maduració personals, en els capteniments personals, en els hàbits i conductes de petits i grans, en la qualitat de la convivència i de les relacions interpersonals... Tot fa pensar que convé parlar de la gestió del temps en família. Aturar-se i tenir clar què és primer, què és necessari i de què podem prescindir. El pare i la mare són els primers referents en la vida dels fills i l'ambient familiar el primer espai social on es configuren criteris i s'aprenen hàbits. Convé plantejar-se si necessitem tantes coses o si el que necessitem és més temps per convida i dialogar. Una qüestió, doncs, que no sempre és fàcil de resoldre i en ocasions és, fins i tot, difícil. Sempre, però, cal vetllar per la qualitat del temps, molt o poc, del qual es disposa.

I sobretot hauríem de trobar aquest temps per als fills, perquè, si hem de creure el que diu el salmista, val la pena: «L'herència del Senyor són els fills, els descendents són la millor recompensa» (Sl 127 [126], 3).

PASTORAL DEL SORD DE BARCELONA

«Déu ens parla en el silenci»

MN. XAVIER PAGÈS I CASTAÑER

Director del Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat

Com bé sabem, l'any 2024, tot preparant el Jubileu del 2025, el papa Francesc ens ha proposat disposar-nos-hi dedicant un any a l'oració. Aquest estiu, a Àvila, hem celebrat el «XXXI Encuentro Nacional de la Pastoral del Sordo y Sordociego» dedicat al tema proposat pel Papa amb el lema «Enseñanos a orar». Un bon grup de la Pastoral del Sord de Barcelona hi hem participat tot fent una presentació dels materials que s'ofereixen des del Dicasteri per a l'Evangelizació.

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones Sordes, que cada any se celebra el darrer cap de setmana de setembre, volem compartir una reflexió de com Déu parla en el silenci i les persones sordes també poden escoltar-lo. Si només ens parlés «a cau d'orella», les persones sordes no el podrien escoltar. En un món ple de soroll i distraccions, el silenci es converteix en un espai sagrat on podem trobar la pau i la claredat per escoltar la seva Veu. Per a les persones

sordes, aquesta experiència encara pot esdevenir més profunda. La pregària, en la seva essència, no es limita a les paraules parlades; és un diàleg del cor, una connexió espiritual que transcendeix el llenguatge.

Vam poder compartir diversos testimonis de com les persones sordes experimenten Déu en la pregària, sobretot a través de la meditació i contemplació, cercant silenci interior, que es converteix en un mitjà poderós per expressar-li els pensaments i sentiments més íntims. La pregària es converteix en un acte de Fe, on el cor parla i escolta, i on la connexió amb Déu se sent profundament, doncs parla en el silenci, i tots, independentment de la nostra capacitat auditiva, podem trobar maneres d'escoltar i comunicar-nos amb Déu.

Per a més informació sobre les activitats d'atenció pastoral a les persones sordes, podeu visitar i contactar a través del web: www.pastoraldelsord.org

Lectures de la missa diària i santoral

30. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg, carmelitana a Lisieux i doctora de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946). Sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dijous [Jb 19,21-27 / Sl 26 / Lc 10, 1-12]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta. Sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. □ Divendres [Jb 38,112-21;40,3-5 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes, els veterinaris i els pessebristes. Sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. □ Dissabte [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició (si és diumenge passa a l'endemà). Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. □ † Diumenge vinent, diumenge XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart). Sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

Intencions del Sant Pare per al mes d'octubre

Preguem perquè l'Església continuï donant suport per tots els mitjans a un estil de vida sinodal, sota el signe de la corresponsabilitat, promovent la participació, la comunió i la missió compartida entre sacerdots, religiosos i laics.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho». Però Moisès li respongué: «¿Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig. És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.*

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

El servent vostre està prompte / a guardar-los amantent; / però, ¿qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit. R.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; / així seré irrepreensible / i net d'una gran culpa. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorará les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers.

Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engrèixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres». Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

Lectura del libro de los Números (Núm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la Nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. En cuanto se posó sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar. Pero no volvieron a hacerlo. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque eran de los designados, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo». Moisés le respondió: «¿Es que estás tú celoso por mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor y profetizara!».

Salm responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

También tu siervo es instruido por ellos / y guardarlos comporta una gran recompensa. / ¿Quién conoce sus faltas? / Absuélveme de lo que se me oculta. R.

Preserva a tu siervo de la arrogancia, / para que no me domine; / así quedaré limpio e inocente / del gran pecado. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,1-6)

Atención ahora, los ricos: llorad a gritos por las desgracias que se os vienen encima. Vuestra riqueza está podrida y vuestros trajes se han apolillado. Vuestro oro y vuestra plata están oxidados y su hedor se convertirá en testimonio contra vosotros y devorará vuestras carnes como fuego. ¡Habéis acumulado riquezas... en los últimos días! Mirad, el jornal de los obreros que segaron vuestros campos, el que vosotros habéis retenido, está gritando, y los gritos de los segadores han llegado a los oídos del Señor del universo. Habéis vivido con lujo sobre la tierra y os habéis dado a la gran vida, habéis cebado vuestros corazones para el día de la matanza. Habéis condenado, habéis asesinado al inocente, el cual no os ofrece resistencia.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, Juan dijo a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no viene con nosotros». Jesús respondió: «No se lo impedáis, porque quien hace un milagro en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro». Y el que os dé a beber un vaso de agua porque sois de Cristo, en verdad os digo que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te induce a pecar, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos a la "gehenna", al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te induce a pecar, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies a la "gehenna". Y, si tu ojo te induce a pecar, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos a la "gehenna", donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

COMENTARI

Descobrir la presència de Déu, en la vida dels altres

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Una subtil temptació que podem tenir com a cristians és la de pensar que nosaltres, la nostra colla, o el nostre grup, som els que fem bé quasi totes les coses, i si no és així és perquè no podem, o no ens ho deixen fer.

Referent als altres que coneixem, però que en diferents qüestions no pensen ni actuen com nosaltres, de vegades pensem i diem que ho fan malament o molt defectuosament. Ens costa valorar-los.

Als primers deixebles de Jesús, que estaven contents de ser al seu costat, els hi costava acceptar d'altres persones que potser eren ben bones i nobles, però no eren de la seva colla. Ens costa acceptar la diversitat.

Jesús ens diu: «qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres», i la seva noble acció no quedarà sense recompensa. Jesús ens ensenya a respectar els altres encara que no pensin ni visquin com a nosaltres ens agradaria que ho fessin. Però, al mateix temps, les seves paraules són dures i fortes amb aquells que en lloc d'ajudar, escandalitzen i ensenyan els altres a viure allunyats del seu ensenyament. Amb expressions ben gràfiques i entenedores, adverteix que és molt greu allunyar els altres de la fe. Per això, diu que cal apartar, treure i tallar de la nostra vida tot el que condueix al pecat.

L'Evangelí de Jesús sovint ens parla de viure amb radicalitat. «Demaneu perdó pels propis pecats; no podeu servir a Déu i al maligne; no podeu fer un ara sí, ara no». Aquesta actitud radical sovint se'ns fa difícil, i podem arribar a pensar que no som capaços de rectificar i canviar. Certament, necessitem l'ajuda i la gràcia del Senyor i li hem de demanar en la nostra pregària. Necessitem també l'ajuda dels altres membres de la comunitat creient. I, personalment, ens cal perseverar en el nostre esforç.

Hi ha lluites i esforços que hauran de durar tota la nostra vida. Les nostres situacions de vida van canviant al llarg dels anys i, per tant, podem adquirir noves qualitats i noves possibilitats, bones i molt nobles i boniques; però també podem contreure, o se'ns poden encomanar defectes, vicis i pecats que en altres èpoques eren ben lluny de nosaltres. Cal que sempre tinguem una actitud vigilant, de reflexió, esforç i pregària. El Senyor Déu, sempre ens ajudarà i no estarem mai sols.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Recés espiritual previ a l'inici del Sínode sobre la sinodalitat. Del 30 de setembre al 2 d'octubre, el cardenal Joan Josep Omella participarà en un recés espiritual previ a l'inici del Sínode sobre la sinodalitat que tindrà lloc, a Roma, al llarg del mes d'octubre.

AGENDA

Vetlla ecumènica en el Temps de la Creació. El proper dilluns, 30 de setembre, a les 19 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, participarà en la Vetlla ecumènica per la Creació organitzada per la Xarxa Laudato Si', Justícia i Pau, el Secretariat diocesà d'Ecumenisme i la Delegació diocesana de Pastoral Social i Caritativa. Serà a la parròquia de Sant Andreu del Palomar. (c/ del Pont, 3).

Temps de la Creació. El proper dimecres, 2 d'octubre, a les 16.30 h, visita catequètica centrada en la presència de la Creació a la basílica de la Sagrada Família. La visita acabarà amb una pregària a la cripta dirigida cada dia per un ministre de les distintes esglésies cristianes. Cal inscripció prèvia. (c/ Mallorca, 401).

Taller de lectura sobre Hildegarda de Bingen. El proper dimecres, 2 d'octubre, de 18 a 20 h, se celebrarà un taller de lectura a càrrec de Georgina Rabassó, doctora en Filosofia, investigadora del Centre de Recerca ADHUC (UB) i emprenedora en el sector de les humanitats digitals. En aquesta ocasió es tractarà «El fenòmen visionari: sentits interiors i epistemologia mística». A la Fundació Joan Maragall, Palau de la Balmesiana. (c/ Duran i Bas, 9).

Museu Diocesà de Barcelona. El proper dijous, 3 d'octubre, a les 19 h, s'inaugurarà l'exposició «La Barcelona de Dalí. Un itinerari fotogràfic». Serà a la Casa de l'Almoina, seu del Museu. (Pla de la Seu, 7).

Associació Divina Misericòrdia. Tots els primers divendres de mes, a la parròquia de la Preciosíssima Sang de Nostre Senyor de Jesucrist: a les 14.30 h, confessions; a les 15 h, res de la Coroneta; a les 15.30 h, santa missa; a les 16.45 h, Rosari a la Santíssima Mare de Déu; a les 17.30 h, res de la Coroneta; a les 18 h, pregàries de reparació i, a les 18.45 h, benedicció i reserva del Santíssim. (c/ Viladomat, 78).

Institut Sant Tomàs de Balmesiana. El proper dissabte, 5 d'octubre, a les 19 h, s'organitza un acte homenatge al professor José Maria Alsina

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

Roca en ocasió de l'inici de curs de l'institut. Al web istomas.org hi trobaran l'oferta de cursos.

LLIBRES

Caure del cavall, de Pere Antoni Pons. Aquest llibre de 76 pàgines, editat per Fragmenta Editorial, analitza diversos aspectes de la idea de canvi. De camí Damasc, Saule sent la veu de Jesús i cau del cavall. És així com aquell que havia estat un furibund perseguidor de cristians va convertir-se en el gran predicador del cristianisme. Des d'aleshores, «caure del cavall» és sinònim de patir una transformació profunda. Però què vol dir, canviar? Hi ha cap diferència profunda entre Saule i Pau?

Conocer la Bíblia. Iniciación a la Sagrada Escritura, de José María Monforte. Aquest llibre de 176 pàgines, editat per l'Editorial Rialp, és una obra accessible que permet a qualsevol lector entendre bé la Bíblia. L'autor se centra en cinc qüestions bàsiques: revelació, història, literatura, salvació i Església.

Històries per a viure. Llegir la Bíblia des de la vida. Aquest llibre de 394 pàgines, editat per l'Editorial Claret, proposa una manera de llegir la Bíblia: explicar les històries del

Poble de Déu per donar sentit i bellesa a la vida. L'enfocament de l'obra és vivencial, i fa que la Paraula de Déu toqui les persones. La lectura personal o en grup ens ajudarà a connectar els relats bíblics amb la vida. Aquesta nova edició ha estat revisada i molt ampliada, principalment pel que fa als llibres del Nou Testament.

Elogio espiritual de la generosidad.

Aquest llibre de 120 pàgines, editat per San Pablo, es fa una pregunta. Per què ser generosos? Perquè, com se'ns diu a la Bíblia, «és millor donar que rebre». Sense perdre mai de vista aquesta afirmació, l'autor, que coneix de primera mà l'enorme potencial de la generositat gràcies a la seva extensa experiència d'ajuda a comunitats necessitades, reflexiona sobre aquesta virtut necessària, les seves característiques i les seves diverses manifestacions.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Acompañar en la diversidad

Hoy celebramos la Jornada Mundial del Migrante y del Refugiado, que convoca cada año al papa Francisco a finales de septiembre. Este año, el lema de la Jornada es «Dios camina con su pueblo». El Papa se inspira en la experiencia del pueblo de Israel, en su éxodo. Esta experiencia también es la de muchos migrantes y refugiados de hoy que hacen un largo y peligroso viaje cargado de esperanza, pero también de frustraciones y dolor por tener que dejar su familia y su patria.

El papa Francisco, en su mensaje para esta Jornada, nos recuerda que Dios nunca nos abandona. Quiere que tengamos esto muy presente, porque Dios es un acompañante fiel que camina siempre con nosotros. Y esto es fundamental cuando nos toca hacer un camino empinado y, a veces, forzado. El Papa nos lo recalca cuando dice: «Dios no solo camina con su pueblo, sino también en su pueblo, en el sentido de que se identifica con los hombres y las mujeres en su caminar por la historia».

A raíz de los movimientos migratorios, nuestra comunidad diocesana vive en un contexto social

e histórico de gran diversidad cultural, ideológica y religiosa. Tenemos vocación de escuchar, dialogar con todos y aportar la mirada renovada que nos ofrece Jesucristo. Una visión que reconoce que todos tenemos la misma dignidad. La Iglesia abre la puerta a los que llegan de otras realidades y se hace más plural, con nuevas necesidades. Esta pluralidad y diversidad es enriquecedora dentro de la Iglesia y representa un reto como camino conjunto del Pueblo de Dios. La Iglesia quiere vivir y compartir con el mundo su experiencia de comunión en la diversidad.

Tal como expresamos los obispos de la Conferencia Episcopal Española en el documento *Comunidades acogedoras y misioneras* de marzo de 2024: «Muchas comunidades del presente, pero sobre todo las del futuro, son y serán cada vez culturalmente más diversas, más semejantes al acontecimiento de Pentecostés. Es una realidad positiva que pondrá a prueba nuestra catolicidad y la capacidad de acogida, armonización e integración de identidades culturales que irán confluyendo en nuevas síntesis» (N. 42).

Esta realidad ya la vivimos en nuestra archidiócesis y muchas parroquias, comunidades y entidades eclesiales buscan darle respuesta. Lo hacen con propuestas pastorales, formativas y asistenciales creativas, que quieren promover la acogida de personas con orígenes, referentes culturales diferentes y con sensibilidades religiosas diversas. El lema del Plan Pastoral Diocesano «¡Salgamos!» es una invitación a ser proactivos en esta acogida que debe ser también un camino hacia el encuentro con el otro. Una acogida que nos enriquece y nos prepara para lo que viviremos en el cielo.

Queridos hermanos y hermanas, sintámonos acompañados por Dios en este itinerario diocesano que quiere, por una parte, salir al encuentro con el otro, con el diferente, con el vulnerable... y, por otra, quiere ir estableciendo este diálogo abierto en el seno de la Iglesia que nos enseñe y ayude a caminar juntos en la diversidad. Os pido también vuestra oración por los frutos de la segunda sesión de la XVI Asamblea General del Sínodo de los Obispos que empezará esta semana que viene.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
  @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM